„FRONTOM", Lwów, Kurkowa 8. Opłatę pocztową opłacono ryczałtem.

ФРОНТОМ!

ЧАСОПИС БОРОТЬБИ З КОМУНІЗМОМ, МАРКСИЗМОМ І МАТЕРІЯЛІЗМОМ.
ВИХОДИТЬ 1, 10 І 20 КОЖНОГО МІС.
АДРЕСА: ЛЬВІВ, ВУЛ. КУРКОВА Ч. 8.

10 ГР.

ПЕРЕДПЛАТА:
ЧВЕРТЬРІЧНО . . . . . . 0.90 зл.
ПІВРІЧНО . . . . 1.80 зл.
РІЧНО . . . . 3.50 зл.
ЧИСЛО РОЗРАХ. ПЕРЕКАЗУ 237.

Ч. 2. Львів, 20 вересня 1936 р. Рік I.

Жиди, комуна й ППС проти українських робітників.

НЕЧУВАНІ ПОДІЇ З ПРОЛЕТАРСЬКОЮ КЛІКОЮ У СТРИЩИНІ.

Нас повідомили зі Стрия, якого вся велика округа веде завзяту акцію за віджидівлення свого господарського життя, що місцева столярська секція ППС, в якій сидять

САМІ ЖИДИ Й КОМУНІСТИ,

поставила до місцевих працедавців гостре домагання

ВИКИНУТИ ВСІХ РОБІТНИКІВ УКРАЇНЦІВ

з праці, погрожуючи, що секція почне страйк, якщо працедавці не виконають їх волі. Страйк має вибухнути в тих днях, зараз після жидівських свят.

Викинення українців-робітників має бути віддякою за вбивство жидка-комуніста Ротенштрайха з Братковець під Стриєм, хоч до нині

НЕВІДОМО, ХТО ЙОГО ВБИВ І ЗАЩО.

Чуєте?

За одного жидка Ротенштрайха, якого хто зна, хто і за що вбив,

МАЮТЬ ПОЗБАВИТИ ПРАЦІ РОБІТНИКІВ-УКРАЇНЦІВ!

ЧОМУ І ЗА ЩО?

За те, що вони Українці, бо нізащо інше немає.

ХТО ХОЧЕ ПОЗБАВИТИ ХЛІБА РОБІТНИКІВ-УКРАЇНЦІВ?

ППС! Польська Партія Соціялістична, яка чванькувато репетує завжди, що їй все одно хто, аби робітник, і що вона завжди боронить робітника, хто б він не був!

ППС — в якій сидить повно яничарів-українців!

ППС за одного, невідомо ким вбитого жида, хоче позбавити хліба українських робітників!

* * *

Український робітнику — чуєш?

Та ППС, яка потребувала тебе, щоб ти платив вкладку, яка потребувала тебе, щоб випхати на багнети і стріли поліції,

та ППС, що втягла тебе у штрайки, казала тобі голодувати й нуждіти, аби втримати свою славу,

та ППС, що по твоїх плечах, твоєю кервавицею, твоєю недолею випихала своїх вожак на посольські мандати, на добре платні посади,

А ТЕБЕ,

коли ти маєш працю, викидає, бо їй неподобається, що ти — українець, як оце в Стрию, та ППС

ЗРАДЖУВАЛА ТЕБЕ!

Ти був для неї тільки погноєм, їй потрібні були твої пястуки, гроші і груди,

ти був її наймитом

і ППС думає, що викине тебе, як наймита!!!

ОТЖЕ НІ!!!

Так, як за жидком Ротенштрайхом обстала його комуністично-жидівська братія, за тобою обстане завжди і всюди твій брат

УКРАЇНСЬКИЙ СЕЛЯНИН, УКРАЇНСЬКИЙ ІНТЕЛІГЕНТ

— оба твої рідні брати, бо всі ми вийшли з одного:

З ПІД СІЛЬСЬКОЇ СТРІХИ,

де ще 60 літ тому не було ні інтелігента, ні робітника!

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИКУ!

Заверни від тих, що кричать „пролетарі єднайтесь!",бо вони в дійсності є масонською й комуністичною клікою, наставленою на те, щоб панувати твоїм коштом,

ЩОБ ОТУМАНИТИ ТЕБЕ,

ЩОБ ПРИСПАТИ ТЕБЕ,

ЩОБ ВІДРІЗАТИ Й ПОРІЖНИТИ ТЕБЕ з твоїм братом-селянином і братом-інтеліґентом!

Приглянься, робітнику і добач, що капітал — ЦЕ ЖИДІВСЬКИЙ КАПІТАЛ і що, як не буде жидів — не буде капіталу!

Приглянься, український робітнику, що жидівські ППС, УСДП, УСРП — всі вони хочуть помогти тому капіталові в тім, щоб ТИ БАЧИВ ВОРОГА У СВОЇМ БРАТІ, — українському селянині й українському інтелігентові, а приятеля в ППС, в „Бунді", в жидах і комуністах, щоб потім,

КОЛИ ВІДІРВЕШСЯ ВІД СВОЇХ,

розстрілювати тебе так, як у совєтах, коли будеш хотів їсти і позбавляти роботи так, як у Стрию.

Українське село й українська інтелігенція обстане за тебе, стрийський робітнику, брате! Хай жидки з ППС не думають, що тут вони пани, що це їхня земля і що це червона імперія, де вони диктують!

БОРОТЬБА З КОМУНІЗМОМ — ЦЕ ОБОВЯЗОК КОЖНОГО СВІДОМОГО УКРАЇНЦЯ.

Покидай ті лави, де тебе ошукують і обманюють! Гони наймитів, що тебе намовляють вступати туди!

Спільно найдемо форми й засоби, доказати,

ЧИЯ ЦЕ ЗЕМЛЯ,

ЧИЄ ТУТ ПРАВО,

ЧИЯ ТУТ ПРАЦЯ!

В шию гони Борухів та Мордохаїв, що підлабузнюються до тебе! Маєш у Стрию доказ, український робітнику, які це твої приятелі!

ДАЙ РУКУ СВОЇМ!

Всі вони почують, що таке свій до свого, що таке нарід, де

ОДИН ЗА ВСІХ, ВСІ ЗА ОДНОГО!

Хай живе українське робітництво!

Хай живе, на погибіль ППС і жидокомуні, союз українського робітника з українським селянином і українським інтелігентом!

Геть з блахманом міжнародньої робітничої „солідарности!"

Українцеві не вільно мати страґану!

НЕЧУВАНА ІСТОРІЯ ЗІ СТРИЯ.

Стрий пише: Один з наших молодих і свідомих юнаків з Конюхова, знаючи, що з землі не виживе, вирішив поставити у Стриї страґан з дешевим мануфактурним крамом.

Сказав, зробив. Люди в нас вже такі свідомі, що лавою посунули до свого. Стало це сіллю в оці жидам. Обкидали камінням, обливали крам дехтем, розвалювали станок. Чоловік попросив односельчан-товаришів, щоб стояли на сторожі біля нього. Продавав під вартою

КІЛЬКОХ ЮНАКІВ,

врешті, коли напади далі не уставали, попросив охорони у староства. Кілька днів продавав знову спокійно і знову люди йшли рікою до свого.

Але куди не сягають жидівські впливи?

Три дні тому наш земляк дістав офіційну

ЗАБОРОНУ ПРОДАВАТИ НА РИНКУ

зі стрийського маґістрату й ніякі інтервенції не помогли. З ласки дозволили йому перенести страґан на торговицю, де він бувби одним-одиноким страґаном.

Якби ми були свідомі, ніодин з нас не пішовби на Ринок, а всі на торговицю, щоб жиди зрозуміли, що перекусити нас годі і що ми „всі за одного".

Затямте всі, що українцеві не вільно мати страґану.

—о—

Вовки в овечій шкурі

Дві нові маски комуни.

В останньому часі відбулися два „міжнародні конґреси", що їх притьмом реклямували наші радикали, „Хвиля" і вся комунерія світу. Перший — це був „Міжнар. конґрес миру", на який, як ми в 1. ч. „Фронтом!" писали — один жидюк хотів набрати Союз Українок у Станиславові, і верховодив на нім голова Центр. Бюра Профсоюзів СССР Швернік, що прийшов на місце Томського (як відомо, Томський застрілився у звязку з процесом Зіновєва). Очевидно, Швернік „всмалив" промову про „миролюбивість" СССР, про його досягнення і закликав творити „фронт миру", а конґрес про ніщо не говорив, тільки про фашистівську небезпеку...

Такий сам був другий конґрес, що мав назву „Міжнародній конґрес молоді для оборони миру", на якім на відміну виступав від большевії голова комсомолу Косарйов, а конґрес відбувався в Женеві.

Найцікавіше, що і Швернік і Косарьов дуже дивувалися, мовляв, чому тут, де про мир мова, немає католицьких представників — „нам кажітса ето странним і мало понятним" мовляв.

А нам „кажітса странні́м і мало панятним, чому Швернік і Косарьов „валяли дурака" й думали, що на їх ніхто не пізнається.

Адже не хто, а совєти й комуна підпалюють світ (Еспанія, бунт на Портуґальських кораблях) і ніхтож, а комунарі кричали на конґресі миру, коли на салю ввійшла окервавлена чарівниця Ібарі, делеґат Мадриту:

„Зброю для Еспанії!"

Добрий конґрес миру! Ну, ну!...

ВІД НАС І ПРО НАС

Перше число нашого часопису привітала українська преса всяко. Всі помістили менші або більші замітки про „Фронтом".

*

„Хвиля" присвятила нам довшу замітку, виписану великими буквами. Титул її „Провокація при роботі". В однім місці „Хвиля" пише, що ваші фонди „відомі" (Гітлер!)

Відповідати не відповідаємо. Як хтось лає по хамськи, то цим дає найкраще свідоцтво, чи можна до нього взагалі говорити!

*

„Земля і Воля" назвала нас „мазепинскими погромщиками". Це остільки невірне, що погроми — іменно вицвіт „істінно русскаво народа" і його культури. Світ навчився цього досягнення від таких „русских", як „господнин" з „Землі й Волі".

*

Всім тим, що прислали нам листи й картки з побажаннями, привітами та словами заохоти, всім, що зголосилися доброхіть і піднялися важкого труду поширити „Фронтом!" цим наш щирий привіт і подяка!

Браття! Не думайте, що це буде легко! Проти Вас буде жидівсько-комунарська та єдино-неділимська кліка, кліка, що має гроші, впливи й не перебирає в засобах, коли нищить. Чрезвичайку ж видумала спілка: жиди й москалі, а комуна ввела її в життя.

Але дайте руки! Вас стільки, в селах Галичини й Волині, Холмщини й Підляшшя, сутеринах міст і вуличках сіл — що

НЕ ЗМОЖЕ НАС ЧЕРВОНИЙ ОПИР З ПЕЙСАМИ, ХОЧ БИ САМЕ ПЕКЛО СТАНУЛО ПО ЙОГО БОЦІ, БО МИ ВІРИМО В ВЕЛИКУ ІДЕЮ, БО МИ ЙДЕМО НИНІ ДО АТАКИ НА ЗОГНИЛІ І ПРОТУХЛІ БАСТІОНИ ЖИДО-КОМУНИ,

бо наше, не їх, є Ясне, Українське Завтра!

Фронтом! Редакція.

Повідомляємо, що Вп. В. Р. Сидорак згодився підписати як відповід. редактор тільки ще це друге число, після чого не підписуватиме більше нашого часопису.

Після 19 літ і „стахановських досягнень"

ВИЙМКИ З СОВЄТСЬКОЇ ПРЕСИ.

„...Майже по всіх колгоспах не боряться з втратами. Не запобігають витраті зерна при перевозі. Десятки тисяч сотнарів зерна лежить на перевалках". („Ізвєстія" з 4. 9., допис з Воронїжчини).

„...Говорити про якийсь там величезний перелім у продукції — нема ніяких основ. Побіч з осягами декількох чи сотень стахановців — ми бачимо найзвичайніші у совєтській промисловопродукції явища, які найяркіше показуються в батьківщині стахановщини — в Донецькім Кряжі. Там продукція вугля не росте, а паде. Стало більше шихтів, збільшилося оборудування, а добича вугля на добу з 230.5 тисяч тон в грудні м. р. впала на 180.6 тис. тон у червні ц. р. При тому треба підчеркнути, що занепад продукції йшов з кожним місяцем, і то в самому розгарі стахановського руху". (Прихильні до Совєтів „Последнія Новости").

„...В Ленінграді неймовірно багато товарів у продажі, які нідочого. Не даром нарком внутр. торговлі Вейцер (жид! — Ред.) опублікував заборону продавати вироби московського трикотного тресту. Вони теж нідочого". („Правда" з 5. ц. м.).

„...В СССР всього 350 тис. радіоприймачів, хоч в Америці є один апарат на 5 голов населення, хоч в Анґлії є 7.5 міл. апаратів, а маленька Данія має їх 700.000, тобто вдвоє більше, як у нас. З року на рік мотивують це недостачею металів, ізоляційних засобів, навіть ...деревляних коробок і ця історія, без огляду на клятвенні обіцянки комісарів, повторяється що річно. Наш радіопромисл жахливо неможливо відстає. І якісно і кількістно". („Правда" з 7. ц. м.).

Московські часописи пишуть про щораз частіші випадки схоплення у СССР дітей старшими особами виключно длятого, щоб з дитини стягнути убрання та білля. Схоплюють дітей здебільша на залізн. двірцях і головно тих дітей, що приїзджають з провінції. Між схоплювачами найбільше жінок.

„Рабочая Москва" пише, що в московських крамницях та в крамницях по інших містах СССР брак найбільш потрібних товарів. У Рязані щез з торговлі чорний хліб. У Москві немає кави. В Дніпрієвськім районі немає в торгівлі білого печива, а чорного хліба не завжди можна дістати. Перед крамницями в Москві знову зявилися черги людей. Дезорґанізація в торгівлі у СССР — повна.

—о—

Червона збірка під св. Юром

ХТО МАЄ ЦЕ ПРИПИНИТИ.

Повідомляють нас, що вже другу неділю крутиться під св. Юром у Львові підчас богослуження якийсь тип, що чіпає безлично людей за датками на якийсь „робітничий фронт" і роздає за гроші якісь червоні посвідки.

Невже нема кому припинити „людофронтівську" нахабність?

Еп. Бучко і жидівська нахабність

ПРО ОДНЕ ІНТЕРВЮ З „ХВИЛІ".

„Хвиля", а за нею у виїмках вся жидівська, польська й українська преса, надрукували інтервю свого висланника Шпунда Шимона з еп. Бучком. Еп. Бучко заявив себе прихильником жидів, виступив проти антисемітизму, похвалив тальмуд та осуджуючи протижидівські події по селах, висловив надію, що „взаємини сільського населення з жидами уложаться як найкраще".

Правильно сказав еп. Бучко чи ні, це інша справа; ми маємо на це питання зовсім відмінний погляд. Але тут цікаве що інше:

Щож той Шпунд хотів, щоб еп. Бучко похвалив антисемітизм?

І — чи прийде в голову комусь з українців лізти по інтервю в українських справах до якогось, хочби найбільш чудотворного, цадика чи ребе?

Ні! То дійсно треба бути жидом.

Еп. Бучко заявив виразно нашому співробітникові, що представники „Хвилі", яких було два передали невірно його розмову зними, місцями її навіть **тенденційно натягнули і перекрутили**, та що в ній промовчали вони те, щс було їм невигідне. В тій справі появиться вияснення еп. Бучка у пресі.

— о —

Це не страйк — це злочин!

ПРО ПЕКАРСЬКИЙ СТРАЙК У ЛЬВОВІ.

Є у Львові 183 пекарні хліба, що виробляють денно 60.000 кг. печива. З тих 183 пекарень є 154 жидівські, решта польські і 2 **українські**: „Ас" при вул. Льва Сапіги 83 і „Золотий Колос", при вул. Янівській 77.

Власники жидівських пекарень хотіли б ґвавту якнайшвидше доробитись. На іншім місці пишемо про те, як врива ють по кілька дека на кожному бохонці хліба. Який місяць тому поліція замкнула кілька цих жидівських пекарень за гидь, бруд і свинство в них, бо жид жалує на мітлу, на робітницю, яка обмила б долівку, на вапно — ґвавт хотів би доробитись. Очевидно, жид де може обриває й робітникові і робітники жидівських пекарень — справді невільники.

Мин. року ці робітники-невільники збунтувались. Застрайкували. Жиди, а потім вже й інші власники пекарень, згодились на умову. Визначили в ній платню.

Цього року знову страйк.

Чому? Жиди-пекарі далі обривають платню, трактують, як худобу робітника, не придержуються умови.

І от вам сук.

Замість, щоб закон покарав тих, хто дає причину до страйку, карає себе робітник: якась там пекарська секція ППС оголошує страйк і

ЗА ЗДИРСТВО КІЛЬКОХ ВЛАСНИКІВ ПЕКАРЕНЬ ЖИДІВ,

які за нелюдську поведінку повинні піти до кріміналу, страйкують робітники: всі, навіть ті, що мають добої умовини праці,

ЯК ОТ В УКРАЇНСЬКИХ ПЕКАРНЯХ,

мусять кинути працю й у висліді — тратять зі свого марного заробітку по 15—20 зол. І скажіть:

Защо? За тих жидів, що не придержуються умови, що обривають платні й замучують робітника? За тих злочинців має тратити все робітництво?

Чи ППС розуміє, що тут чорт-зна-що а ніяк не інтерес робітника? І чи розуміє український спеціяльно робітник, що ППС робить собі з нього забавку, коли каже страйкувати тому, що якийсь жид є злочинцем?

Робітники українських пекарень заявили нам, що їм добре і що страйкували під примусом. Чи українське громадянство розуміє тепер, чому має їсти тільки український хліб і творити українські пекарні, де найшлися б тисячі українських робітників?

◆◆◆

Повідомляємо й просимо затямити: Редакція й Адміністрація

ФРОНТОМ!

находиться тепер при вулиці КУРКОВІЙ Ч. 8 У ЛЬВОВІ.

Передплату можна висилати старими рахунковими переказами. Головне у них число картотеки

237

У ТРЕТЬОМУ І НАЙБЛИЖЧИХ ЧИСЛАХ „ФРОНТОМ!"

будемо писати про:

Траґедію дітей і школярів у Советах — Большевиків на Буковині — Сучасну „антисемітську" Стрийщину — Жіноцтво й комуну — „Лігу охорони людини", як кубло червоних злочинців — Троцького і провокацію — Нову тактику комінтерну — Жидів в аптиках — Про те, як вирвати з „їх" рук одну ділянку торговлі — Францію в кігтях масонів — Про те, як жиди поширюють порноґрафію та інші, дуже актуальні справи.

Третє число вишлемо тільки передплатникам.

ГОЛОСІТЬСЯ!

Знову вигнали селян на кулі

КРИВАВІ ПОДІЇ У ГРУБЕШІВЩИНІ.

У Грубешівщині, що вся замулена комунізмом, прийшло до чергових кривавих подій, які спровокували червоні аґітатори і в яких знову кілька селян втратило життя. Саме коли поліція переводила в с. Жуків ревізії й арештувала головного червоного махера, гурт його прихильників кинувся на поліціянтів і почав до них стріляти. Двох поліціянтів було від цього ранених, один вмер у лічниці. Тоді командант відділу велів дати сальву в повітря, а коли це не спинило розаґітованих селян, сальву в юрбу. 5 селян впало трупом. Негайно приїхала допомога з Замостя і 15 відомих комунарів арештували.

Отже знову кров, знову траґедії родин і арешти, які Москва запише на своє конто. Коли вже цього не буде?

◆◆◆

За Верчани і за Маківку

НЕБАРОМ ОСТАТОЧНІ РІШЕННЯ.

Нас повідомляють зі Стрия, що з 21-арештованих у справі Верчан, м. ін. урядовці стрийської Філії „Просвіти" О. Каратницького й С. Масного, що мало не згинули підчас нападу (який глузд був арештувати їх — ніхто не знає) та 17 інших запідозрілих звільнили з вязниці й тепер вони конфіновані. Два комунарі, які відповідатимуть за вбивство бл. п. Я. Барабаша, є далі в тюрмі.

Слідство проти більш, як 50 селян та інтеліґентів зі Стрийщини й сусідних пов., арештованих виключно на основі конфіденціональних і поліційних донесень, вже кінчиться: доказів про їх участь у подіях на Маківці нема, всі вони мабуть швидко вийдуть на волю.

З пятьох селян, яких підозрівають у вбивстві жидо-комуніста Бравнштайна вийшло теж трьох уже на волю. У вязниці є ще Петро Трач і Петро Паращак з Братковець.

У стрийській вязниці перебуває у звязку з подіями в цій окрузі яких 100 націоналістів.

◆◆◆

КОЖНИЙ ЖИД — ЦЕ ЗАМАСКОВАНИЙ АБО ЯВНИЙ БОЛЬШЕВИК!

Собача смерть Шварцбарта й мандри його оборонця

Часописи принесли вістку, що в Іруні, який недавно добула національна армія повстанців, прилапали м. і. ШМУЛЯ ШВАРЦБАРТА, відомого вбивника от. Петлюри. Він був урядником якоїсь асекураційної фірми у Франції й виїхав помагати червоним опришкам, до яких міг і себе зачислити. В Іруні попав цей міжнародній бандит у руки повстанців і ті розстріляли його.

Пригадаймо собі: 25. травня 1926 р. в Парижі цей злочинець підійшов до бл. п. Отамана Петлюри. „Ви Петлюра?" — спитав. „Так" — відповів Отаман, що ніколи не скривався й завжди виступав явно. У відповідь Шварцбарт стріляє. Окривавлений Отаман осувається на землю,

„Французький Ленін", оборонець Шварцбарта, жид Мойше Торез.

ПРОСТЯГАЄ РУКИ, КАЖЕ КОНАЮЧИ: „ДОСИТЬ, ДОСИТЬ!" ШВАРЦБАРТ З ТИПОВИМ ЖИДІВСЬКИМ САДИЗМОМ СТРІЛЯЄ ДАЛІ,

вже до трупа. На устах має піну.

Потім процес. Французький славний суд йде так, мовби судили не Шварцбарта, а Петлюру. Жидівська преса світу, навіть „Хвіля", виводить оргії на трупі Отамана, шкалює і шарпає його, як гієна. Українські еміґранти

ПОСИЛАЮТЬ ЇЙ ГРІЗНИЙ ЛИСТ

і „Хвіля" тоді щойно бере хвіст під себе („Хвіля" напевне памятає, ні?). Перед судом проходить хмара Отаманових адютантів і тих, що їм небіжчик зробив неодне добро.

Йшли довгим гусаком, але Шварцбарта МУСІЛА ПРИКІНЧИТИ АЖ ЕСПАНСЬКА КУЛЯ.

На фотелі оборонця цього типового жида-бандита, що був підплачений комуною, сидів не хто, а Моріс Торез, нині

СЕКРЕТАР КОМПАРТІЇ ФРАНЦІЇ,

один з найбільших лиходіїв тієї заблюмованої республики.

ТОРЕЗ

їздить по Франції, робить віча, на яких викрикує, що фашистів треба вимордувати, що червоній Еспанії треба отверто допомагати і взагалі хворіє на

ФРАНЦУЗЬКОГО ЛЕНІНА.

Отже цей вирод, цей гідний Шварцбарта його боронець, черговий палій світу, жидюга Торез

ПРИЇЗДИВ НЕДАВНО ДО ПОЛЬЩІ

й мешкав два дні в одній гостинниці в Варшаві, а всім, хто звертався до нього, не хотів сказати, чого приїхав. Але про ціль приїзду знають всі й без цього:

ДО ВАРШАВИ ПРИЇЗДИВ ВОДНОЧАС ВИСЛАННИК КОМІНТЕРНУ ҐАРІН І ОБА КРИВАВІ ОПРИЧНИКИ МАБУТЬ РАДИЛИСЬ, ЯК ПОВЕСТИ ДАЛІ РОБОТУ

у Франції й Польщі. Польські ґазети недвозначно показували Торезові двері й навіть погрожували, але цей спільник бандита Шварцбарта буде знову їздити по Европі поти, поки його не пришпилить чиясь куля.

Собаці мусить прийти собача смерть. Як Шварцбартові.

Якто? Нема кому заскаржити це?

ЩЕ ОДНА ЖИДІВСЬКО - КОМУНАРСЬКА ПРОВОКАЦІЯ.

Самбір пише: В тутешнім пепесівським, а точніше жидівськім „Турі", до якого належать і заходять теж деякі наші шабесґої, розпаношилася комунерія так, що отверто веде безбожницьку „роботу". Отже ввечір посходяться ці пейсачі, читають протирелігійні книжки, а то й насміхався один з Бога:

„ЯК ЄСТ ПАН БУҐ, ТО НЕХ МНЕ ЗАСКАРЖИ ЗА ТО, ЦО ПОВЕДЗЯЛЕМ. Я СЕ З НЕГО СМЕЄ, А ОН МНЕ НЕ ЗАСКАРЖИ".

Наші шабесґої сидять і нема кому заїхати нахабі так, щоб ногами вкривсь, або повідомити про того шубравця поліцію: адже є якийсь закон, що за хулу з релігії карає тяжким лриміналом!

Проти погромів!

Приходять люди, пишуть люди: гей, не пропаґуйте погромів!

Заявляємо:

Ніколи не будемо пропаґувати погрому. Ми засадничо проти нього, бо це ніякий засіб, а якщо засіб, то низчий гідности українського народу. Ми — **за культурний нарід, щоб хапатися за хуліґанські методи — винахід московського духа і засіб, що ним послуговується комунерія і жиди** (Верчани, Варяж, Настасів).

Ми знаємо, що громити легко. Але знаємо, що **тяжко орґанізовано творити й орґанізовано ліквідувати матеріяльну залежність, зокрема від жида,** що несе завжди зі собою обман, використовування, розклад і найгірше — комуну.

Власне тому ми є за

орґанізаційним наступом на всі жидівські досі позиції, виходячи з засади, що:

НАША ЦЕ ЗЕМЛЯ, НАША ТУТ МУСИТЬ БУТИ ПРАЦЯ, ПРОДУКЦІЯ, ТОРГОВЛЯ.

Твердимо, що на цій землі, де збогачуються й міліонерами стають, де віками загортали золото в міхи всі, хто хотів,

НЕ СМІЄ БІДУВАТИ НІОДИН УКРАЇНЕЦЬ і не сміє збогачуватися ніодин не-Українець.

І тому ми є за

100.000 українських страґанів на вуличках і площах міст Галицької і Волинської Волости,

за найвищою ціною хліборобського продукту, на якім сотні тисяч жидів заробляло міліони,

за умасовленням українських ремісничих варстатів і ліквідацію тих не своїх, в яких українці лишали грубі гроші,

за введення наших торговель і крамниць з завулків і насичення ними Галицької і Волинської Волости,

за розбудову нашого промислу, що давби працю й заняття тисячам наших братів, синів, батьків і сестер,

за напрямування українського споживача до українського ремісника, купця і виробництва,

за визволення українського робітника з чужих кіхтів і поставлення його на гідне, рівнорядне становище з українським селянином і українським інтеліґентом у правах і обовязках,

за повне економічне визволення,

за повну організацію під кличем „САМІ СОБІ".

І тому будемо демаскувати все, що проти цих засадничих мет, тому будемо мобілізувати всіх до змагань за реалізацію цих мет, тому будемо помагати кожному, хто творитиме і працюватиме для них. Це важке зусилля,

зусилля, що вимагає затиснених вуст і напнятої думки,

зусилля, що вимагає орґанізованости,

зусилля, що дасть реальні користи великі й багаті, але не моментальні

і тому це

зусилля, гідне нашого культурного, великого і славного народу.

І тому ми — проти погромів.

ФРОНТОМ!

Відповіджте: чому?

У звязку з останніми випадками та чисткою на Україні змінили большевики директорів театрів у Києві, а м. ін. теж у діточому театрі ім. Ґоркого призначили якогось Стебловського.

Все добре, але чому в столиці „української держави" — як кажуть большевики й іхні посіпаки в нас — український театр для дітей має назву не найбільшого українського байкаря Леоніда Глібова, не Бориса Грінченка, а Горкого, москаля і чужого Україні — то вже таки чорт знає!

ПРОТИЖИДІВСЬКІ ПОДІЇ В ГАЛИЧИНІ.

● У Плавю б. Тухольки скільської округи стрілив хтось крізь вікно 6 разів з дубельтівки до жида А. Тамбора, торговця дерев'ом, і зранив його важко в шию й руку. Тамбора відвезли до лічниці.

● У Гребенові підпалив хтось кіоск жида Гефтлєра, але вогонь на час погасили. Чергового дня хтось вииб у кіоску шиби, а самого Гофтлєра важко побив.

—о—

ВЖЕ Й ЗАЛІЩИКИ.

Пишуть нам: В селі Мишків заліщицького пов. розкинув хтось в ночі з 12 на 13 ц. м. протижидівські відозви по селі. Декому з жидків, зокрема двом, що відомі зі своєї комунерської рухливости, підкинено листи з погрозами.

ОСЬ ВАМ ЦЯ „КУЛЬТУРА!“

Комунарські досягнення.

Профанація української пісні.

Деякі „досягнення“ жидівсько-московського наїздника в Україні, чи є вони в ділянці „красного“ письменства, чи фільми і взагалі „культури“, заскакують (хоча це й не новість) своїм вирафінованням, жидівською нахабністю й московською „наплєватєльністю“ всіх українців. Щоб не бути голословними, наведемо кілька маркантних примірів.

В 1936 р. видавництво „Молодий Більшовик“ в Києві під редакцією А. Хвилі, Ґ. Рашмаділова і К. Трофімова видало книжку: „Українська Народня Пісня“. Сторін 510 (!), наклад 29.000.

В передмові стоїть написане: „Українці націоналісти брехали й брешуть, що влада Совітів і партія не доцінює і щобільш, забороняє поширювати українську народню пісню. Власне тепер, **по розгромі націоналізму,** по чистці культурного (?) фронту маємо спроможність розвинути белитенську працю в напрямі збирання, студіювання й масового видавання української народньої пісні“. Книжка видана лихо, на ординарному папері, з претенсіональною окладинкою. Перегляд того тексту пісень, їх „спеціяльний“ добір та уклад, зовсім відповідають передмові („На виховання комуністичної молоді У. С. С. Р.“). Мова відповідно спрепарована й завалена босяцькими висловами й московськими новотворами. Виданням цієї книжки „Українські письменники“, ренеґати й яничари в одній особі, хіба тисячний раз дали доказ свого ворожого наставлення до всього, що чисто українське. В книжці цій є такі „українські“ пісні як: „Ми жертвою впали в борбє роковой“, „Рапорт тов. Постишеву“, „Пісня про Чапаєва“, „Пісня про комінтерн“ і т. п. Очевидно кожне імя, призвище чи назва писані з великої букви — лише назву: „Україна“, червоні обновителі уважали за відповідне писати з малої букви. Це хіба наглядно доказує, як вони її респектують. Як виглядає українська пісня в „червоному каптурі“, можна побачити на примірі. Клясична українська пісня: „Ой щож то за ворон...“ в большевицькій „поправленій“ редакції виглядає ось так:

Сурма грає, рано чуть світає
Робітничий Київ синів виряджає,
Комсомольський та загін молоденький
Перед ВКП (б) присягу дає.

Примірів цих можна навести на тільки сторінок друку, скільки має сама книжка.

Ліквідація української преси.

Большевицькі галапаси у свому дикому поході на все, що українське, не поминули й української преси — чинника, який у кожній культурній державі є щоденним духовим кормом кожного громадянина. В 1935 р. виходило на Радянщині около 90 більших українських часописів і журналів. В 1936 р. виходило лише 55. Отже комунарські „вседержителі“, йдучи по лінії своєї „клясової“ політики, зліквідували 35 журналів і щоденників. Очевидно, що в наступних роках скількість їх буде далі маліти, аж зникнуть зовсім. Тираж (кількість примірників) кожного журналу й часопису по „наказам з гори“, зменшують до половини й піддають контролі. (Напр. „Ґлобус“, що в р. 1935 виходив в 10.000 прим., на р. 1936 був „урядово“ обмежений на 4.500 прим.). „Часописна“ політика сталінівців зовсім виразна й кожний свідомий українець бачить, що спрямована вона проти українських мас східної України, з метою відобрати їм зовсім українське слово.

Большевицькі режисери фальшують...

Кожний знає, що історія, це наука, на якій учаться і якою дорожать усі народи, а фальшування якої вважають найбільшим злочином. Однак для большевицький ґієн — це лише **засіб** нікчемної пропаґанди марксівсько-жидівських „ідей“. У фальшуванні історії, а спеціяльно української, вирафінованість переходить межі людської уяви. Для піддержання цього:

В Совітах випущено нову „українську“ фільму п. з. „Коліївщина“. Правдивих героїв історичної коліївщини, героїв, яких український народ і українська історія ґльорифікувала, представлено, як куркульських заушників, бандитів і зрадників.

Автор сценарія до цієї „фільми“ нерозстріляний ще найміт, І. Кавалерідзе й найближчий співробітник наркома Затонського, нерозстріляний ще також „малорос“ Таран пишуть так: „Селяне й ремісники безмилосердно мстилися на польських й українських панах. До цього повстання, коли воно вже розгорілося, прилипли представники хуторів зимових, як Залізняк та представники українського обшарництва (? — Ред.), як Ґонта, задумуючи вихіснувати повстання для своєї цілі: експльоатувати маси“. А далі, що Ґонта й Залізняк: „намагалися розярити **національну** ненависть й орґанізувати жидівські погроми“...

Хіба цього доволі; для людини, яка вміє критично дивитися й відрізняти правду від брехні та яка знає історію — коментарі непотрібні.

◆◆◆

„Хвіля“ репетує.

Що виробляє жидівська „ґазеціна“?

Що таке ґазети „Хвіля“, „Век“ і „Експрес“ — про це вже ніякий українець не має сумніву, так як немає сумніву, що найбільш україножерна з цих трьох рептильок — це „Хвіля“. Це ніщо, що час до часу вона надрукує статейку про якусь подію з українського життя, ніщо, що один з наших шабесґоїв часом напише до неї „артикуліско“ про свої заслуги в літературі. „Хвіля“ має свою славу ще з тих часів, коли підчас процесу Шварцбарта обливала помиями бл. п. Петлюру й весь український рух, далі з часу, коли мала охоту проковтнути всі українські кооперативи і врешті ще й сьогодні дає докази свого відношення до українців. Так напр. після відомої події на Маківці, „Хвіля“ написала про неї, як про „барбажинство“, „лінч“, „дзіч“ і т. д., коли впарі з тим ніколи неспромоглася вона напятнувати хочби одного морду в большевії й коли на еспанські події вона дивиться так, як большевики: підтримує Мадрид і кожну льокальну перемогу друкує півцалевими буквами. Та до цього ми ще колись повернемо, бо ні „Хвіля“ ні тих 10 жидів, що виїхало зі Станиславова помагати міліціонам і комуністам в Еспанії, справи не вирішать і дають собі тільки свідоцтво, як ставляться до розстрілів, ґрабежі церков і т. д. У свій час і ці справи і справи її зболшевичених компаніонів з вул. Сокола у Львові розшифруємо ясніше.

Йде нам про те, що в останньому часі „Хвіля“ денунціює поліції і нацьковує владу безпеки на українські села. Доказуємо:

В ч. з 22. серпня „Хвіля“ пише в копичинецькій хроніці:

„До відома повітової влади. В селі Коцюбинці невідомі досі справники кілька вже ночей з черги містять на хатах креслені фарбою великі підбурюючі написи, яких досі не усунено“.

Чуєте? „Хвіля“ не пише, що за написи (може „Не йди до моеї дівчини, бо дістанеш!“ — складач), не пише хто, що, чому підбурюючі, на чиїх хатах, — а денунціює. Кілька днів пізніше було таке саме візвання до повітової команди поліції в Перемишлі, а ми дуже добре знаємо, чому такий ординарний спосіб доносу:

Це типово жидівський крик, отой самий що його робив Мошко, коли втікаючи від миші, оповістив людям, скільки бачив вовків.

Тільки, що від денунціяцій Мошків з „Хвілі“ може потерпіти невинне населення українських сіл і за це ми робимо „Хвілю“ відповідальною. Щоб не жалілася потім, що буря, коли сама сіє вітер.

◆◆◆

Так вони всі дають „рай.“

У ФРАНЦІЇ ПОДОРОЖІВ ХЛІБ.

Блюм і його компанія, наші соціялісти-радикали — всі однаково брешуть: всі однаково обіцяють робітникові дешевий хліб, селянинові полекші й інші грушки на небі. Обіцяють поти, поки не висадяться по робітниких плечах на верх. Потім йде те, що в Совєтах: голод і кулі для робітників і селян.

Що так воно є, доказує зайвий раз оце Франція: За останніх 10 тижнів, відколи є у цій країні при владі „людовий фронт“, хліб подорожів уже тричі й нині коштує 1.90 фр. за кільо (47 гр.!).

Але на поміч еспанській банді гроші є!

◆◆◆

На похилій площі

Франція в лапах червоного медведя.

Франція, сьогодні по Еспанії друга держава, на яку є звернені очі цілого світу. Метаморфоза, яку вона перейшла від р. 1918 до 1936 з урядом Блюма включно — це грізний передвісник її, якщо не упадку то щонайменше безприкладної і довготривалої анархії з дуже сумними наслідками. Доволі лише слідкувати за подіями в її нутрі й назовні.

Кліка жида Блюма приходила й прийшла до влади тоді, як у Франції росло безробіття, розросталася кріза й розливалася повінь штрайків і загального невдоволення. Кличі про нові варстати праці, підвишки платень, рівноправности, збірні умови, повного убезпечення — були тими щаблями, по яких Блюм видряпався на найвище становище прем'єра. У своїй програмовій промові (чи лише в ній?) заявив, що мета його уряду (і його) усі ці недомагання ступнево, а певно ліквідувати. І від цієї хвилини почалися передбачені, та проте в деяких випадках дивні містерії правління Блюма і його уряду, зложеного з найвизначніших членів „Людового Фронту", в якому Блюм, як жид займав перший пост. Зараз у перших початках виявилося, що проводирям Франції й „людового фронту" — не йде про ліквідацію безробіття, ліквідацію штрайків, про будову нових варстатів праці — а йде про якнайбільше розполітикування робітничих мас і вдержання їх в підгорячковому стані — „уряд" старався поволі, систематично, взяті на себе „соціялістичні" зобовязання і обіцянки супроти своїх „соціялістичних товаришів" — виконувати.

Защіпити в кожного француза бакцилю большевизму — це було й є першою точкою й заповіддю „людового фронту", за яким стоїть совітська Росія. Це Блюмові вповні вдалося, і не лише йому, але його однодумцям, завушникам і яничарам — тим для яких „юдин гріш" більш варт як батьківщина. Замаскованість французьких комунарів доходить до вмілої перфідії а часами до безличної профанації. Наприклад, по приході уряду Блюма, „людового фронту" до влади французько-жидівські комуністи, як свій гимн узяли замість „Вставай піднимайся рабочий народ!" „Марселезу", **національний гимн французів.** Очевидно з цієї причини між комуністами й націоналістами з табору полковника ля Рока йдуть при кожній нагоді дуже гострі й вимовні сутички.

Французькі соціялісти й радикали — щось гейби наші — стають до верхівки „людового фронту" в опозиції — але їх опозиція така, як опозиція кози, що привязана за ногу до дерева на поживу для кровожадного хижака. Що воно так є, найкраще характеризує кілька стрічок зі статтей радикалів Еміля Роша і Пера Домініка (також члени „людового фронту").

„Ми радикали (пишуть вони) не допустимо до фашизму у Франції, але перестерігаємо теж комуністів, що всяку спробу введення комуністичної диктатури знищимо в зародку".

Та покищо комуністи нищать їх і то матеріяльно й морально і бундючність радикалів в цім випадку досить смішна. Уряд Блюма є все таки урядом і владу держить в своїх руках. Про те, що в собі з них і їм подібних нічого не робить і що йде по лінії партійної солідарности, свідчить факт встрявання його у внутрішні справи сьогоднішньої Еспанії. Зброя, муніція, літаки, добровольці — усе це згідно з дерективами Москви йде на допомогу комуністичному урядові Еспанії — до боротьби з націоналістичними повстанцями. Річ ясна, що це все — коштом обіцяних нових варстатів праці, повних обезпечень, підвижки платень, і коштом штрайків, які по сьогоднішний день не зліквідовані, а навпаки — перекидаються на незайняті місця, як затяжна недуга. Влада сталінівської кліки може собі з признанням сказати (і це кожний підтвердить), що заходи їх до підмінowання Франції і її розкладу є в повному ході, і що Франція стає хоч і неофіціяльною та все-таки червоною кольонією на заході Европи.

Що так є, і що Франція у свому вислугуванні Москві затратила почуття своєї державної гідности — доволі навести факт видачі Москві французьким урядом найважніших військових документів. Посол де Керіллі, летун з часів світової війни, стверджує в „Еко де Парі" — „що міністер Ко („Людовий Фронт") письмом з 23. червня ц. р. наказав штабові летунських військ видати Совітам **ті** найважніші винаходи, що запевнюють Франції перевагу в повітрі" — а далі рішуче протестує проти цього й каже, що „це є каригідне, бо Совіти можуть завтра знову стати союзником їх вічного ворога — Німеччини". Рівночасно конструктор гармат полк. Белянжер відмовляється предложити міністерству летунства плянів нової протилітакової гармати. Бо, як заявив у цьому висланому листі — працював і хоче працювати для Франції, — а не для Совітів.

Як бачимо — Франція почала таку гру, яка для неї може погано скінчитися. Жид Блюм і його комунарські завушники — хіба сотий раз дали доказ, хто вони, за чиї гроші вдержуються, і за чиїми йдуть директивами. Большевицько - жидівська Москва може бути вдоволена. Її розкладова праця у Франції швидко дасть свої овочі.

◆◆◆

Чому жиди мають гроші?

Заводимо таку рубрику не щоб учити наших читачів, якими засобами добблятись грошей. Заводимо тому, щоб виказати, що немає злочину, обману, підступу й хитрости, на яку не пустився б жид для інтересу та щоб виказати, який великий процент всіх злочинців — жиди. Може це переконає декого з наших шабесґоїв у вартости його приятелів і приневолить нарешті зірвати та відповідно поставитись до цього, справді на полі злочину „вибраного" і спеціяльного народу.

В Варшаві бриґада слідчого уряду для боротьби з фальшівниками грошей впала на слід шайки фальшівників 100-долярових банкнотів — і взвязку з цим арештувала двох кольпортерів братів **Ціппер** і їх спільників **Абрама Гехта** з Варшави й **Шуліма Фридриха.** Усі вони жиди. ● На днях слідчий уряд в Варшаві викрив на вул. Налевкі 14 нелеґальний „банк", власники якого були подружжя **Фрідманів** і **Яків Гальберстадт.** Власників арештовано. Всі вони теж „визнання мойжешового". ● У Седльцах ведуть слідство проти жидівського лікаря **Шоеля Шварца** і фризіера **Макса Нізмана**, за те, що Нізман був „наганячем" свого жидівського побратима і що в заступстві" його „лікував" їх, ставляв баньки пявки й давав „фахові" поради. ● В Варшаві засуджено на 3 і пів р. вязниці жида **Маґеля Копфа**, за це, що він для легкої наживи продав якомусь Целевському золото, яке по розпакованні виявилося звичайною глиною. ● В Криниці арештовано й посаджено до „Іванової хати" жида **Іре Рота**, за це, що протягом двох років, відбуваючи ювілерську практику у Львові, Кракові й Тарнові „продавав" на власну руку ювілерську власність своїх принципалів. ● Найвищий Суд затвердив засуд коломийського суду на купця жида **Шимона Зонненрайха** обвинуваченого в цілому ряді обманів. ● В міжнародньому поїзді, що йде з Парижа до Варшави арештовано міжнародного залізничного злодія жида **Йоська Шермана.** Шермана, що має на своїй совісти не одну чорну справку, віддано до диспозиції варшавської поліції. ● Жид **Вольф Курлянд,** бажаючи швидко доробитися майна, вишукав собі спільників й будував доми. Коли дім був уже готовий, хитрий жид давав підписувати своїм наївним спільникам чистий папір, на якому виписував потім деклярацію, що спільник зрікається усіх претенсій до новозбудованого дому. „Промисловим" жидом занялася поліція ● Промисловий Виділ міської управи Львова підчас контролі ваги хліба по пекарнях заквестіонував, по ствердженні неповної ваги 236 бохонців в пекарні „Зярно" жида **Фінгерґута** ● Колектор Державної Льотерії жид **Хаїм Шинкелевскі,** бажаючи бути завжди при грошах, одному грачеві, що виграв 2.500 зл. виплатив лише 250. — в той спосіб, що з урядової табелі вишкробав одно зеро. На щастя про те повідомлено Дирекцію льотерії й несовісним колектором зайнялася поліція. ● Жид **Давид Гольдберґ,** будучи свого часу колектором, продав одному клієнтові $^1/_4$ льосу, а коли на чвертку впала виграна у висоті 30.000 зл. „потрутив" собі як „провізію" 5.000. — від виграної. Очевидно що епільоґ цього „потручення" розігрався перед судом. ● У Станиславові жид **Ізак Штайхер** обезпечив на високу суму товарі а опісля підпалив. Його арештували.

Це тільки за тиждень і тільки ті, що їх накрили.

Аби ґешефт ішов!

Якийсь Фр. Пундинь пішов собі у Львові до жида Йоська Коха (Зрядляна 67) купити краватку. Вибрав дві й дав жидові 2-золотівку. Жид моментально заміняв її в руках на підроблену й почав кричати, що дістав фальшиві гроші. Але Пундинь не злякався: закликав поліцая, той знайшов коло Йоська ще кілька фальшивих 2-золотівок і пан Кох посидить собі нівроке.

На протибольшевицькому і протижидівському фронті

ОРГАНІЗОВАНОЮ ЛАВОЮ ЙДЕ ЕМІҐРАЦІЯ!

Хвиля протикомуністичної акції, що почалася по всіх землях України, не могла поминути й еміґрації. „Українська Громада в Німеччині" виступила перша. Вона скликала в Берліні протибольшевицьке віче, на яке прибула не тільки вся українська кольонія Берліну й околиці, але й багато німців та представників інших народів, поневолених Москвою. Безприкладну жорстокість та історичний розвій комунізму змалював приявним голова Громади О. Скоропис-Йолтуховський, про нищення української культури й науки большевиками — др З. Кузеля. Часописи Німеччини ґрімко відгукнулися на це віче.

НЕ ВАЖКО ВГАДАТИ ХТО ЦЕ.

Хотінь б. Калуша пише: В часі, коли обкрадають безбожники церкви й безчестять наші святощі — не минула ця язва й нашого села. Якісь темні духи викопали й перенесли ген, в інше місце статую свободи — хрест, виконаний ще в 1848 р. „Людовий фронт" у Калущині діє...

БОРЩІВЩИНА НА ФРОНТ!

У великій салі „Нар. Дому" в Борщеві відбулося при масовій участи селян всього повіту (до 1000 осіб, багато відійшло з браку місця) протибольшевицьке віче. Ролю большевиків на Україні, де вони винищили все, що українське й віддали панування жидам, де вимордували сотні тисяч селян і робітників та заходи поширити комуну на ЗУЗ і викликати тут Еспанію, змалював у двогодинним рефераті пос. др. Ст. Баран, після чого віче ухвалило відповідні резолюції.

ПРОТИ „НИХ".

В Ораві пов. Стрий появилася на придорожнім дереві картка з погрозами під адресою Петра Меклича, що працює в місцевого жида. — В Головецьку підпалив хтось сіно Маєра Фрідмана й Сури Вайсман. — В Любінцях вибух вогонь у хаті Бенціона Кеслера. Половину будинку, в якому находилася нафта і смари, врятували.

Комінтерн рие й підпалює

— У Клайпеді арештували 20 комуністів, що підготовляли переворот. Найшли масу летючок і пропаґандові бібули.

— В Віля Обреґон (передмістя Мехіка) підпалили комуністи костел. Згорів стародавний вівтар і лавки.

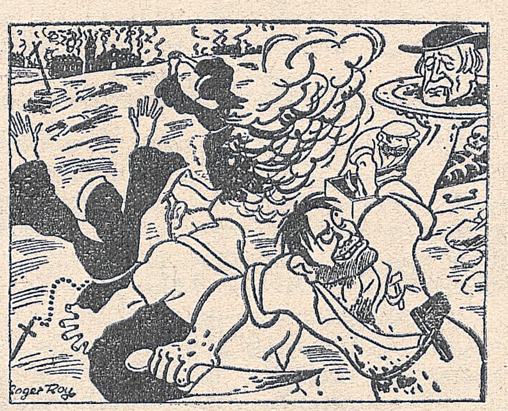
— Моряки на портуґальських пароплавах „Альфонсо Альбакерке" й „Дао" збунтувались й увязнили старшин. До висланої міністерством канонерки стріляли. Щасливим зусиллям прибережні гармати розбили оба кораблі і вбили 12 бунтівників. Тепер перевезли арештованих до вязниць. Бунт підготовили комуністи, що хотіли ці кораблі віддати мадридському червоному урядові.

— В Хорватії ведуть ріжні висланці комуни аґітацію за „людовим фронтом". Широко відомий щоденник „Політіка" не тільки стоїть по боці комуністів і анархістів в Еспанії, але й накликує активно підтримати їх. Інша хорватська преса перестерігає нарід перед тими діявольськими плянами.

— До Буенос Айрес виїхали відомі комунарі Беля Кун й Ото Бравн та кілька кораблів зі зброєю. Все це за гроші бідного колгоспника...

Це може бути всюди!

ГАЛЬО! ГОВОРИТЬ ЧЕРВОНА ЕСПАНІЯ!

Карикатура французького часопису „Кандід", що досадно змальовує геройства еспанського „людового фронту".

„В Мадриті кого підозрівають, що має більші гроші, розстрілюють комуністи". („Еко де Парі" з 18 м. м.).

„За дві тільки ночі розстріляли в Мадриті 1000 осіб. Міліція, що грабить мадриті, надуживає повязки з Червоним Хрестом. Всі віллї й палати спльондрували". (Аґ. Ройтер 20 м. м.).

„В Каляселлес під Барсельоною заборонили червоні достарчати їду й воду до санаторії для бідних дітей, тому, що її вдержувало 17 черців Капуцинів, а коли мешканці містечка обурилися, приїхав нарком з Барсельони й у висліді всіх 17 черців розстріляли". („Лє Круа").

„В Ронда розстріляли 480 осіб, в Антекара 285, серед них 81-літнього епископа, в Більбао всіх священиків, монахів і монахинь". („Діяро ді Лісбона").

„Ночі в Мадриті — це ночі св. Вартоломея. Юрба озброєних комунарів волочиться вулицями й ліквідує револьвером та ножем давні рахунки. Обраховують, що в Мадриті що ночі гине до 600 осіб. Вулицями міста тягнуться самоходи, в яких сидять дівчата з людової міліції, переодягнені за сестриць Черв. Хреста, ці ніби сестриці, озброєні від ніг до голови, вбивають і граблять, кого попало. Зловживань Червоним Хрестом, тіею найшляхотнішою міжнар. установою, досі в історії воєн не занотовували". („Аксіон Франс" — опис втікача).

„Червона мадритська преса оголошує цілими сторінками списки осіб, що їм сконфіскували все майно, нераз останню хатину, на будьчий донос, що вони прихильні до повстанців". („Діяріо де Манча", Лісбона).

„В Тарраса б. Барсельони витягнули комуністи три монахині з костела підчас богослужения й розстріляли недалеко на „приклад для інших". („Дейлі Мел".).

МРАЗНИЦЯ ПРОТИ КОМУНИ.

Пишуть нам: У Бориславщині, де студенство переводить гостру антикомуністичну акцію, станула в першу лаву протибольшевицької акції Мразниця. Заходом молоді в цьому селі відбулася протикомуністична анкета, на якій мґр. М. Петрикевич говорив на тему „Що таке комунізм", п. Теодор Лата про „Народний фронт" і п. Юрко Андрушків на тему „Москва й Україна". На анкеті 150 селян з села та околиці, що бистро цікавилися методами боротьби з комуною. Анкету мають відбути і в інших селах загроженої червоною пошестю Бориславщини.

АНУ, ГАЙДА ВІД ЖИДА!

Але з тієїж самої Мразниці пишуть нам: В місцевого шинкаря Міця Ебеля пересиджують цілими днями голова й касієр місцевої чит. „Просвіти", грають у карти й попивають. Очевидно, праця Виділу й читальні від того завмерла. Було всього 1 засідання за 13 місяців. Молодь, що недавно відбула протикомуністичне віче, двічі натискала, щоб скликати виділ і визначити заг. збори, але Міцьові приятелі, голова й касієр, касієр, немають часу. В читальні нема навіть світла і ледви ще дві-три ґазети даром приходить. Молодь не має де зійтись.

Є ріжні способи відівчати шабесґоїв від сидження в жида. Чи голова й касієр хочуть випробувати на собі найуспішнішого? Ану, жидівські помийники, від жида, поки час!..

ТАКІ СОБІ ПОДІЇ

Жиди виступають страшенно проти Гітлера й Німеччини, але коли до еспанських портів заїхали німецькі кораблі, то навіть ті жиди, які раніше втекли з Німеччини і закордоном шкалювали її, воліли на тих кораблях вернутись до „гітлерії", ніж залишитись у тім раї, який вони так пропагують у нас. Але Німеччина обиди не дарує: жидів привезли й замкнули в концентраційному таборі.

В Америці відбулася конференція жидів зі Сх. Галичини й вирішила створити постійний комітет допомоги галицьким жидам. Конференція видала в тій справі відозву до всіх жидів зі Сх. Галичини — а ви дивуйтеся, що жид може продавати по зниженій ціні й руйнує нежидівського конкурента.

У Крашеві під Лодзею застрілив маляр, жид Зельман, жонатий з жидівською фордансеркою Берґ і батько 2 дітей, свою коханку Фішман, бо вона оминала його, як жонатого. Потім застрілив себе. І є люди, які кажуть, що жиди — то 3.500-літня культура!

Відомий віденський скрипач жидок Броніслав (?) Губерман, що був професором Муз. Академії і якому уряд відступив мешкання в одній цісарській палаті, зрезиґнував і виїхав з Відня, заявляючи, що дух збратання Австрії з Німеччиною йому не понутру. Ні — мала Австрія питати, чи це жидкові Губерманові подобається. Теж безличність!

Бунт і голод

ЧВАНЬКУВАТІ ЗАЯВИ ВОРОШИЛОВА І ПРОЦЕС 13-ох НЕ ПРИКРИЮТЬ ЖАХЛИВОЇ ДІЙСНОСТИ.

Сьогодні вже немає ніякого сумніву, що оптимістичними комунікатами, чванькуватістю командирів і задиркуватим тоном преси прикриває СССР чергову катастрофу голоду, яка твердим кроком день-за-днем підходить близче до нього. Сьогодні для нікого не тайна, що

У ВСІЙ УКРАЇНІ І ПРИВОЛЖІ

був унаслідок посухи та злив підчас збору жахливий неврожай, який захопив теж Сибір, курську й воронізьку область.

Збір давав пересічно 7 квінталів збіжжя з 1 га, цукрових буряків найбільш 100 квінталів з 1 га. На великих просторах бараболі й інші окопові не зародили. Не диво, що з усіх усюдів повідомляють про катастрофальну здачу збіжжя державі, а „Ізвєстія" з одного 10. вересня, алярмуючи про „зриви хлібоздачі", подають такі факти:

В зах. Сибірі здали до держ. шпихлірів досі 86.594 тон замість 550.931 тон мин. року, або

15.7 ВІДС. МИНУЛОРІЧНОЇ КІЛЬКОСТИ.

В шипунівській окрузі виконали теж ледви 10 відс. хлібопляну. В колєктиві у Ґроново затримали селяне 1.121 сотнарів, державі здали ледви 486. В ребрехінській окрузі скосили ледви четвертину збіж, а хлібоздачу виконали на 3.5 відс. 80 колгоспів не здало ні зерна, в окрузі Ґурево відвезли державі ледви 0.7 відс. плянованої кількости.

„Селяне — пишуть „Ізвєстія" — рішуче ворожо наставлені до здачі зерна." Знають, що це — голод. Вони або не відвозять збіжжя і зерно тисячами тон мокне й загниває у „зсипних пунктах", або не збірали його, як у Павловській окрузі, де досі гниє на пні тисячі сотнарів збіжжя, або висилають його мінімально:

Колгосп „Новая Жизнь" вислав аж 4 вози, скриваючи водночас найкращу пшеницю, „Червоний Став" відвіз 9 відс. і теж залишив собі масу, алайська область здала 7 відс. плянованого, а болотинські колгоспи, як от „Колос", „Красний Ардер" і „Будьонний" вимолотили збіжжя, розділили між селян і державі не здали

ДОСЛІВНО НІ ЗЕРЕНЦЯ.

„Ізвєстія" домагалися рішучого виступу проти цих кулацьких метод. Відомо, що це таке. Читаємо в інших сов. часописах про „здавлення контреволюційної куркульні", точніше — про побут наркома Чернова в челябинській окрузі в „Соціялістіческое Земледеліє". Часопис пише виразно, що селяне округи не здавали збіжжя, ховали його по спеціяльних льохах, по хлівах, горищах і щойно „енерґійна" поведінка тов. Чернова довела до того, що плян виконали стовідсотково. Як виглядають „енерґійні" поведінки комісарів, коли ґазета пише виразно, що „помагало тов. Чернову

ВІЙСЬКО І ҐПУ"

— можна собі уявити.

Про такій „інтервенції" повідомляють з усіх усюдів: знад Дніпра найчастіше. А що вони безсилі і що катастрофи ними не вгасити, доказує це розпорядок уряду про заборону білого печива в містах та шум у всій без виїмку пресі.

Над Україною й іншими „ощасливленими" комунізмом країнами знов підносяться на весь ріст дві невідступні тіні советів, два опирі: масова „інтервенція"-розстріл і голод. Перша для тих, що „ворожі" до СССР, другий для „прихильників" раю...

ХТО НЕ МАЄ НАШОГО РОЗРАХУНКОВОГО ПЕРЕКАЗУ, ХАЙ КУПИТЬ СОБІ НА ПОШТІ ЗА ҐРОША, ВИПИШЕ Ч. КАРТОТЕКИ 237 і НОВУ АДРЕСУ.

ВІДПИСУЄМО:

ПРОСИМО, ЩОБ ХТОСЬ З НАШИХ ПРИЯТЕЛІВ У РАВІ РУСЬКІЙ ПЕРЕКАЗАВ ЖИДОВІ Л. ВЕБЕРОВІ З ТОГО МІСТА, ЯКИЙ НАПИСАВ ДО НАС, ЩО КОЛЬПОРТАЖУ „ФРОНТОМ!" ЖИДАМ ПІД НІЯКИМИ УМОВАМИ НЕ ДАЄМО. НАМ ШКОДА КАРТКИ ВІДПИСУВАТИ Л. ВЕБЕРОВІ.

Вп. Гр. К. в З. На пропозицію годимося. Пишіть!

Вп. Купці в Сокалі. Вашої акції ніколи не забудемо. Хай живе українське купецтво Сокаля!

Вп. П. Р., Кор. Вітаємо! Вислали, як Ви бажали, але лише 20 примірників, бо не стало.

Вп. Р. Дм. Щиро дякуємо за слова заохоти. На подані адреси вислали. Пишіть більше!

Вп. Нар. Торг., О. Післали Вам з письмом. В ньому про все подрібно.

Вп. Ст. Заб. Пишіть про свої сторони й підтримайте нас!

Вп. Ст. Борсук. Дай Боже і Вам щастя! Віджидовимо, будьте певні, тільки трохи завзяття і впертости. Привіт.

Вп. Укр. Істор. Каб. Висилаємо.

Вп. І. Кухарчук. За лист і побажання щире спасибі. Пишіть з Підляшшя! На подані адреси вислали. Поможіть нам, а спільно зробимо все!

Вп. М. Мар. Пишемо до Вас окремий лист і щиро вітаємо.

Вп. Василь М. Відписали Вам окремим листом.

Фронтом!

Розшифровуємо ‚Век', ‚Експрес', ‚Хвілю' і ‚Ґонец'

Польська преса Львова зблизька.

„ВЄК НОВИ".

Працює в ньому:

Блявштайн Генрик — жид і 11 інших редакторів-поляків. Пан Блявштайн має рішальний голос, бо цілий концерн „Вєку", до якого належить ще й „Експресс вечорни" й „Нєдзєля рано" — жидівський.

„ЕКСПРЕСС ВЄЧОРНИ"

Тут уже трошки „густіше":

Кан (Kahn) Бертольд — жид,
Оренштайн Менахем — жид, др.
Ротбарт Генрик (?) — жид,
Зальцман Станіслав (?) — жид,
мґр. Кнопф Йоахім — жид

і ще двох поляків, що з оцими жидиками редаґує „найбільший дзєннік Львова".

„ХВІЛЯ"

Жид на жидові їде. Редактори:

Брат Абрагам — жид, м. і. спец від українських справ. **др. Дамм Ізаак — жид, Ґотліб Шулім — жид, Гешелес Генрик — жид, Іґель Еміль (?) Януш (?) — жид, Keніґ Фридерик (?) — жид, Шенфельд Фридерик (?) — жид, Вайншток Леон — жид.**

ПАТ

На 3 редакторів 1 жид.
Шперґель Ізидор — жид.

„ҐОНЄЦ"

Менше-більше, як в „Експрессі": жидів до біса. Працює теж там один з „Хвілі": у „Хвілі" він пише проти еспанських повстанців, в „Ґоньцу" за повстанцями. Коли дивувалися йому, він дивувався, чому не розуміють люди, що чейже це інтерес. Для інтересу можна й маму, не то переконання й перо продати.

А коли ви прочитали ці прізвища, зрозумієте багато тайн:

Чому ПАТ так спеціяльно редаґує ріжні події зі Стрийщини, чому редаґував спеціяльно вістки про Варяж, Маківку, Настасів;

Чому, коли читаєте „Хвілю", маєте враження, що це комуністичний півофіціоз і чому вона лає все, що національне;

Чому „Вєк" писав про Маківку, як про лінч, „барбажиньство" і помістив світлину Люкса;

Чому „Експресс" вживає терміну „Русіні" і нехтує все українське, а зокрема пропаґує звіти з українських політичних процесів так, що підсудні-українці виходять бандитами, деґенератами і в найгіршому світлі.

Ідемо до них!

Доцінюючи величезну вагу кожної нашої торговельної, промислової й ремісничої станиці, як бастіони нашої сили й визволення з жидівських лабет, будемо оголошувати кожну таку нашу нову станицю місяць даром. Просимо власників всіх нових підприємств подавати нам про це вістки, щоб ми могли їх поручити.

Нині всім українцям поручаємо щиро такі українські станиці:

Ґалянтерійна крамниця
ВОЛОДИМИРА БОЯРСЬКОГО
Сокаль, вул. Костюшки.

— o —

Торговля ґалянтерією
ПЕТРО ЩУДЛО
Сокаль, Ринок, Міський Базар 21.

— o —

Українське фотоателіє
„РУСАЛКА"
Тернопіль, Руська 1.

— o —

Торговля мішаних товарів і трафіка
Я. С. ЩИТИНСЬКИЙ
Львів, вул. Ходкевича 9.

— o —

Фабрика українських ручок
„ТУР"
Львів, вул. Личаківська 98.

— o —

Торговля шкірами
ОКРУЖНОГО СОЮЗУ КООПЕРАТИВ
у Самборі, вул. Словацького 8.

— o —

Фабрика лімонад і содової води
„ВІЖОМКА"
у Віжомлі, пов. Яворів.

— o —

Єдиний український блаватний маґазин
„МАНУФАКТУРА"
під упр. О. Стефановича
Львів, Ринок 37.

— o —

Одинока українська фабрика шипучих напитків
А К В А
Стрий, Міцкевича 31.

— o —

Українська кравецька робітня
М. БІРАКОВСЬКИЙ
Синевідсько Вижне, у п. Комарницького.

— o —

Торговля мішаних товарів
ПЕТРО ДУБИК
Стрий, вул. Львівська.

— o —

Нововідчинена кравецька робітня
ПЕТРО КОПОТЬ
Львів, Каштелянська 15.

— o —

Ґалянтерія й канцелярійне приладдя
М Е Т А
Ілярій Кульчицький
ЛЮБАЧІВ

— o —

Склад фарб і госп. артикулів
АНТІН ВАСЬКО
Сокаль, Ринок 14.

— o —

Склад шапок і капелюхів
„СТРІЙ"
Андрій Дачишин
Сокаль, вул. Оржешкової 15.

КОМУНІЗМ І ЖИДІВСТВО — ЦЕ ДВА БЛИЗНЮКИ.

Фабрика содової води й лімонад
„ВЕСЕЛКА"
Сокаль, вул. П. Марії 1.

— o —

Склад скла і порцеляни
О К О
Сокаль, вул. Косцюшки

— o —

Робітня убрань
ІВАН КАМІНСЬКИЙ
Сокаль.

— o —

Склад мужеського, дамського й діточого взуття
МИХАЙЛО ІВАНИЦЬКИЙ
Сокаль, Ринок 14.

— o —

До цих ідіть, українці, з закупами! Ми мусимо їх піддержати, бо кожна наша економічна станиця — це відступ жидівства й комуни!

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ.

ЗАЯВА.

Тому, що українські „поступові круги" інтензивно розповсюджують чутку, що я є „законспірованим" видавцем і редактором нової протикомуністичної і протижидівської ґазети „Фронтом", —

тому, що жидівська преса, покликуючись на особисті інформації з кругів української „поступової інтеліґенції", грубими черенками („Хвіля" ч. 628) робить із мене... ґенерального заступника Гітлера в справах „жидоїдства" й запевняє навіть, що знає звідкіль я маю „фундуші" на видавання ґазети і насаджування антисемітизму, —

заявляю:

1) Вповні погоджуюся з незбитою правдою, що світове жидівство є основним кадром і підпорою інтернаціонал-більшовизму. Щоб не ходити далеко за прикладами — раджу редакторам „Хвілі" переглянути свої власні статті в справах еспанської анархо-комуни і „людового фронту".

2) Стверджую, що українські „поступовці" — поступилися вже до ролі дешевеньких льокайчиків жидівської преси і інтересів, а в боротьбі з немилими їм своїми — докотилися до хамсько-провокаційних наклепів.

Та одночасно рішуче заявляю, що ні з виданням, ні з редаґуванням „Фронтом" — не маю нічого спільного і про існування такої ґазети — довідався по її виході.

Обіцюю редакторам „Хвілі" і панам „поступовим" (хто вони — також не велика таємниця), що як забиратиму про них голос у пресі — то „конспіруватися" не буду, навпаки, з приємністю підпишуся повним прізвищем, як робив це і до цього часу.

Юрій Горліс-Горський.

П. С. Панів „поступових" прошу повірити, що ця заява — таки заява, а не замасковане гасло для надсилання людського і пропаґандивного (антисемітського) матеріялу.

ХТО ПОШИРЮЄ КОМУНУ — ЗРАДЖУЄ СВІЙ НАРІД.

КУПУВАТИ У ЖИДІВ — ЦЕ ДАВАТИ ГРОШІ НА БОРОТЬБУ З НАЦІОНАЛІЗМОМ.

ЧОРНА ЛИСТА
НАЦІОНАЛЬНИХ ФРОНТОЛОМІВ

Оце прізвища тих, що ломлять національний фронт і віддають свою кервавицю в жидівські руки:

Катерина й Олександра Кміцикевич
з Мозолівки віддали справу в суді жидові др. Нутикові.

о. Іван Городиловський
парох Івачова б. Золочева
і Володимир Городиловський
голова „Просвіти" в Заріччі віддали справу своєї оборони в суді в руки адвокатові жида Ґлянца.

Т-во ім. М. Шашкевича
в Золочеві віддало свою одноповерхову камяницю, де находиться ПСК й інші тва, малювати маляреві-жидові.

Дуже просимо всіх,
ХТО З НАМИ,
надсилати нам вістки та прізвища до оцеї рубрики.

◆◆◆

Советські ідіотизми

Є ще й „третя" опозиція. Бувший член КП Пєтров публікує в „Посл. Новостях" вістки про „третю" опозицію в Советах. До неї належать інтеліґентні комсомольці, що видять у СССР новий етап історії Росії і своїм вождом проти Сталіна вважають Ворошилова. Зрештою ця опозиція безсила, бо немає орґанізаційних форм.

Буде ще четверта, пята й сота опозиція, а всі будуть „за единую, недѣлимую"...

Це вже справді зсунулися з глузду. Повідомляє з 29 м. м. „Комс. Правда", що по школах поробили стахановці-вчителі свої дітклюби (товариства), в яких намагалися викресати з них на ґвалт таланти. При одній сер. школі існував наприклад „Юній талантоpіюм для массового разведенія і ежедневной деманстрації юних талантов", при другій була „Академія питлівих колюмбоф местной природи", а був теж „Діткультькомбінат", що подав до накомосу такий звіт: „Ми перевели Олімпіяду молодих талантів. З 1327 учасників її є 1320 ґеніїв, що дає значне збільшення їх у порівнанні до першого півріччя на 153 відс."

Добре то кажуть: Як має Бог кого покарати, то розум йому відбере.

Культ Сталіна. До чого докотилося славословіє Сталіна, це бачимо з такого панеґірика в його честь, поміщеного у „Правді" з 28. серпня ц. р.:

„О, ти великій вождъ народовъ,
Призвавшій къ жизни человѣка
Призвавшій земли къ плодородю,
Призвавшій къ юности вѣка,
Къ цвѣтенію — весны, къ пѣснѣ — [струни.
Ты — цвѣт весны моей!
— Ты — солнце,
Что отражается въ милионах
Людских сердецъ. Не ты ли поднялъ
Мою страну изъ вѣка сна?
Не ты ли освѣтил долину
Великимъ солнцемъ Конституции?
і т. д.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ЖИДІВСЬКІ ФІРМИ Й ПІДПРИЄМСТВА — ЦЕ МАТЕРІЯЛЬНА БАЗА КОМУНІЗМУ Й ТОМУ ЧЕСНИЙ УКРАЇНЕЦЬ У ЖИДІВ НЕ КУПУЄ. — ЖИДІВСЬКИХ ФІРМ НЕ ОГОЛОШУЄМО.

Фірми, в яких українці полагоджують свої орудки.

БАНКИ:
„Дністер", Руська 20, тел. 205-47.
Земельний Банк Гіпотечний Словацького 5, тел. 203-82.
Центральний Кооп. Банк „Центробанк", 3-го Мая 15, тел. 204-33.

ВЗУТТЯ
СОЛІДНЕ ВЗУТТЯ дістанете в ОЛ. БЕРЯКА, Львів, вул. Руська 18 (напроти Волоської церкви).
Іван Чорній, Руська 3.

ВУДЖЕНИНИ І МЯСИВА:
Мясо, вудженини, омаста
з **ЦЕНТРОСОЮЗУ**

ГОДИННИКАР
П. Карпинець, Домініканська 7.

ГУРТІВНЯ ТОВАРІВ
„Українська Гуртівня"
Бляхарська 14, тел. 288-58.

ҐАЛЯНТЕРІЙНІ СКЛАДНИЦІ
Ґалянтерійна фабрика (гребені, дзеркала, погруддя, ґузики)
„ҐАР", Потоцького 58 а, тел. 105-28.

ДЗВОНИ:
Вол. Устенський, Руська 5.

ДРУКАРНІ
„Графія", вул. Тиха 5.

ЕЛЄКТР. Й РАДІОПРИЛАДДЯ

Українські радіоприймачі „ЕРҐОН"
з українськими скалями!
Виробня „ЕРҐОН", Львів, Потоцького 58

ЕКО **Львів, Сикстуська ч. 29. Телефон 203-30.**
Інсталяції світла, електро медичні апарати й радіотовари.

КЕРАМІКА
„Око", Потоцького 58.

КИЛИМИ
М. Хамула, пл. Марійська 5.
Ст. Ґалан, Костюшки 1.

КІОСКИ (трафіка, часописи)
І. Петрів, Здровя 10.
М. Луговий, Скарбківська
І. Малиновська, Льва Сапіги (коло Техніки).

КЛІШАРНІ
„Унія", Мілковського 5.
— о —

КНИГАРНІ
Книгарня „Рідної Школи" Сикстуська 20.
І. Громницький, Рутовського 22.

КОСМЕТИКА І ПЕРФУМЕРІЯ
Фабрика кремів, пудру, васеліни, порошків і пасти до зубів та шампунів
АЛЬОЕ
Генінґа 16.

КРАВЦІ

Кравецька Робітня Українських Інвалідів

ЛЬВІВ, СВ. СОФІЇ Ч. 25 І. П.
під зарядом інваліда Василя Бардиґи виконує згідно з новими фасонами солідно, дешево та скоро всі замовлення мужеських убрань.

Дайте працю інвалідам У. Г. А.

МАШИНИ ДО ПИСАННЯ І ШИТТЯ.
Ю. Ломага, Валова 11.
Патицький і Іванишин, Чарнецького 10.

МІД І БДЖОЛЯРСЬКЕ ПРИЛАДДЯ
Кооп. „Рій", Бляхарська 20.

Як мило, то тільки мило
ЦЕНТРОСОЮЗУ

НАСІННЯ
Богдан Попович, Руська 20.

Свічки т і л ь к и
„КЕРОС"

ОПАЛ (складниці)
І. Баблик, Пелчинського 20.
І. Калитяк, Кохановського 4.

ПЕРЕПЛЕТНЯ
І. ЦЮМАН, Бляхарська ч. 9.

Фабрика пантофлів і папучів
„ІБІС", Галицька 5. І. п.

ПАСТИ, СМОЛА, ХЕМІЧНІ ВИРОБИ

Пасту до взуття у всіх красках, пасту й віск до підлог, синку до білля, шварц до чобіт, васеліну до шкір, шевський віск, шевську чорну й білу смолу й мухолапки тільки марки
ЕЛЄҐАНТ
бо це є свій рідний виріб

ПАПЕРОВІ СКЛАДНИЦІ

Всякі папери, шкільне й канцелярійне приладдя купуйте лише в **СОЮЗНІМ БАЗАРІ** **Руська 20**

„Бібльос"
фабрика зшитків і торговельних книг
Львів, Японська 7. тел. 214-78.

Порошки до миття, прання і розмягчування води української фабрики
„МОТА"
вживають всі Українки.

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ:

Дрібні (стрічка)	0.50 зл.
Подвійна стрічка	1.00 зл.

Більші анонси за окремою умовою.

ПЕРЕВОЗОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
Мих. Костирка, На Байках 37.

ПОРЦЕЛЯНА, СКЛО
Олекс. Онисько, Галицька 20.

Похоронне заведення
„ХАРІС", вул. Корняктів 3.

ПРАЛЬНІ
„АТА", Бляхарська 21, На Байках 15.

РЕСТАВРАЦІЇ І ХАРЧІВНІ
КЛЮБ УКРАЇНСЬКИХ ЕМІҐРАНТІВ У ЛЬВОВІ, ПЛ. БЕРНАРДИНСЬКА 2
видає смачні та здорові снідання, обід й вечері по доступній ціні. Для студенства знижка.

СПОЖИВЧІ КРАМНИЦІ
Споживчі й кольоніяльні товари
НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ
склепи у Львові: Ринок 36, Личаківська 155, Слодова 1, Більчевського 3.

Стефа Курдидик, Руська 1.

Мармоляди, повила, соки тільки в укра їнській фірмі ПРОДУКЦІЯ, Львів, вул Павлінів.

СПОРТОВЕ ПРИЛАДДЯ
„Пласт", Городецька 95.

ФОРТЕПЯНИ
О. БЛАГОДІР, строєння, направа фор тепянів і пянін, Уейського 4. Тільки лн стовно.

ФОТОҐРАФІЯ
Мих. Шалабавка, Шептицьких 11.

ФУТРА
ПЕРШОРЯДНА, ФАХОВО ВЕДЕНА РОБІТНЯ ФУТЕР
Юліяна Глушевського
Львів пл. Капітульна 3. Тел. 254-46

ЦЕРКОВНЕ ПРИЛАДДЯ
Дзвони, церковні речі, девоціоналії, об рази, відзнаки, печатки „ДОСТАВА" Львів, Ринок 40 і Руська 20.

ЦУКОРКИ
УКРАЇНСЬКА РОБІТНЯ ЦУКОРНИЧИХ ВИРОБІВ
Микола Підсадочний
Львів, Краківська 5.

Фабрика солодощів і цукрів
„ФОРТУНА НОВА"
Кордецького 23, крамниці Руська 20. і Городецька 93.
Б-ти Міхотек, вул. Засцянек 3.

ШЕВСЬКІ КІЛКИ
Фабрика шевських кілків
ДЕНДРА
Львів, Потоцького 58.

Видає: Вол. Р. Сидорак. — Відповідальний редактор Вол. Р. Сидорак. — Друкарня „ГРАФІЯ", Львів, вул. Тиха ч. 5.